

Posudek školitele.

Obsah: 1. Úvod (s. 1); 2. Přírodní podmínky (s. 2-4); 3. Historický rámec (s. 5-18); 4. Dějiny bádání (s. 19-26); 5. Chrudim a archeologické nálezy (s. 28-54); 6. Naleziště (s. 55-61); 7. Rozbor parkánové zdi (s. 62-65); 8. Ikonografické prameny (s. 66-67); 9. Kartografické prameny (s. 68); 10. Archeologický materiál (s. 69-92); 11. Závěr (s. 93-94); 12. Resumé (s. 95-96); 13. Seznam použitých zkratk (s. 97); 14. Přehled použité literatury (s. 98-103); Seznam obrazových příloh (s. 104-108); 16. Obrazové přílohy (s. 109-142); 17. Kresebná dokumentace (s. 143-166).

Předložená bakalářská práce je upravenou verzí práce z jara 2017. Základní členění zůstalo stejné a hlavním cílem posudku je zjistit, nakolik se autor vyrovnal s nedostatky předchozí verze. Úpravou práce došlo také k jejímu rozšíření (ze 151 na 166 stran).

Zpřesněn a doplněn byl popis přírodních podmínek (s. 2-4).

Přehled historického vývoje v další části se nevyvaroval některých nepřesných tvrzení. Úvaha o možném rozsahu slavníkovské domény a možné příslušnosti Chrudimi k ní je po uvedení možných námitek uzavřena s tím, že informace Kosmovy kroniky je správná (s. 5), i když historické bádání dospělo k jiným výsledkům. Za nepřesnou považuji charakteristiku Slavníkovců jako „*šlechtického rodu*“. Charakteristika vývoje Chrudimi od 10. do 13. století uvádí všechny relevantní údaje, někdy však poněkud zvláště charakterizované (listina z roku 1130 jako „*písemný materiál*“ – s. 6); listinou z let 1204–1214 se Děpolticové vlastníky Chrudimi nestali, ale podle ní již nějakou dobu byli (s. 7).

Upřesněna byla pasáž o založení města. Používá-li se pojem „*nová Chrudim*“ mělo být vysvětleno, co se jím míní (s. 7). Zmateně formulovaná je také pasáž vzniku věnných měst, sumy vyplácené těmito městy nelze charakterizovat jako „*věno*“ (s. 8). Při popisu vývoje v lucemburském období není jasné, jak autor míní vztah mezi jím podrobně popisovanými listinami z let 1349 a 1350 a listinami, souvisejícími se vznikem litomyšlského biskupství z let 1349–1351 (s. 11). Nově autor pracuje s údaji z edice zlomku berního rejstříku z let 1399–1402 (s. 11-12). Nelze však tvrdit, že obsahem nejstarší městské knihy jsou opisy starších listin (s. 13), tvoří pouze její menší část. Diskutovat by se dalo o formulaci velkém ekonomickém úpadku po zabavení majetku a privilegií v roce 1547, když např. privilegia byla vrácena ještě v témže roce (s. 16). Celkově lze konstatovat, že autor se snažil odstranit nepřesné formulace z verze první, nevyvaroval se však nových.

Totéž platí i o další kapitole o dějinách bádání. Autor však využil téměř všechnu relevantní literaturu a omezil čerpání informací z druhotných zdrojů. Výčet archeologických aktivit je detailní, zmatená zůstala charakteristika výzkumu na Školním náměstí. Pominut zůstal nález věžovité stavby, potvrzující existenci hradu (nikoliv val). Val byl přesně popsán díky výzkumu v letech 2004 až 2006 a nikoliv až v roce 2014, kdy byla jeho existence pouze znovu ověřena (s. 24). Mikve nalezená při výzkumu před hotelem Bohemia je skutečně jednou z nejstarších na našem území, ale jako dvoudílná nejstarší v Evropě (s. 26).

Rozšířena byla kapitola s přehledem archeologických nálezů v Chrudimi. Přehled je také mnohem přesnější a důsledněji rozdělený. Odstraněny byly všechny dříve vytykané nedostatky a nepřesnosti, ale objevují se nové. Kostel sv. Kříže se datuje do románského období pouze na základě nepřímých indicií (pohřby kolem – s. 41). Jindřich Vlach se v listině nezmiňuje o hradu, pouze je tak interpretována zmínka o „*staré Chrudimi*“ (s. 44), existence hradu byla potvrzena již v roce 2006, nikoliv až v roce 2014 (jinak by nebylo možné jí v roce 2008 publikovat – s. 45). Nacházíme i nedohledatelné citace (údaj o příkopech v Opletalově ulici a pod Prachárnou – s. 42). Vybavení hrobu nelze popsat jako „*depot*“ (s. 47). Nahrazování dřevěných obytných staveb po požáru ve 30. letech 14. století kamennými neprobíhalo bezprostředně po něm (s. 47). Vyměření Hradební ulice muselo logicky proběhnout „*až*“ po založení města (s. 49). Není také zřejmé, jak by hrncířství mělo souviset s nálezem odpadu ze zpracování kostí (s. 53). Přehled je silně závislý na publikacích *Frolík – Sigl 1998* a *Musil 2012* a nepokouší se propojit informace o stejné situaci do jednotně uspořádaného přehledu (např. popisy středohradištního a mladohradištního opevnění).

Jádrem práce zůstává část, zabývající se zpracováním výsledků výzkumu ve Štěpánkově ulici čp. 97/I. Popis terénní situace zůstává stejný, detailnější a argumentačně přesnější je popis nalezených předmětů a propojení nálezů s terénní situací. Vítané je vložení sumarizační tabulky, která zpřehledňuje popis nálezové situace (s. 61). V této části práce je pokrok nejzřetelnější. Upřesněn je popis nálezové situace parkánové hradby i autorův názor na její vývoj. Zmatečně však působí úvaha o starším cihlovém líci (lze souhlasit s jeho vznikem v pokročilém novověku) a jeho překrytí opukovými kameny (= novým lícem) z důvodu estetických či obranných. Ve zmíněném období již hradba obranný účel neměla. Nebyla zvažena možnost, že nový líc je až výsledkem úprav hradby v 70.–80. letech 20. století.

Důkladněji a detailněji byl proveden rozbor archeologického materiálu včetně zařazení tabulek a grafů. Popis je velmi podrobný a umožňuje kontrolu předkládaných pozorování. Klíčová je pasáž o datování nálezového souboru (s. 90-92), která byla zpřesněna. Snad jen tvrzení o opravě parkánové hradby v rozmezí 2. poloviny 15. století až 1. poloviny 16. století by mělo být formulováno tak, že z tohoto širšího období pochází keramika, která ho datuje (oprava sama o sobě nejspíš netrvala tak dlouho – s. 91). Není také zřejmé, co autor míní „*násepem, který byl kdysi součástí hlavní městské zdi*“ (s. 92).

Závěr přehledně sumarizuje základní pozorování, byť s výše zmíněnými nejasnostmi („*násep ... hlavní městské hradby*“ – s. 92).

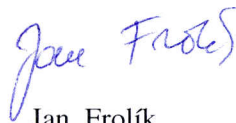
Značně se zlepšila jazyková stránka práce, text je téměř bez překlepů a chyb („*sv. archanděl Michael*“ – s. 51, „*kostely sloužili*“ – s. 51). Část odkazů na citace je umístěna nelogicky (např. za spojkou a podobně). Zůstaly některé neobratné formulace („... *první hradební pásmo se stalo bezvýznamné*“ – s. 91). Důslednější je propojení textu s obrazovou přílohou.

Seznam literatury je obsáhlý, připojena je rozsáhlá obrazová příloha, obsahující mapové a ikonografické podklady, řezy a plány archeologické situace včetně Harrisova diagramu a výběr fotografií z výzkumu. Grafy zobrazující některé charakteristiky analyzované keramiky byly přesunuty do textu, kam spíše náleží. Připojeny jsou též fotografie nálezů, doplněné o potřebné technické pomůcky (měřítka a barevná škála). Příkladně kvalitní je kresebná dokumentace nálezů.

Předložená verze práce splnila sledované zadání a cíle. Shrnula poznatky z vybraného archeologického výzkumu, provedla a prohloubila rozbor nálezové situace a nálezů. Přetrvalo poněkud neobratné vyjadřování především v úvodních partiích práce.

Bakalářskou práci Martina Jičínského doporučuji k obhajobě.

Navrhuji klasifikaci „dobře“ (E)

Jan Frolík